

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 204 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2453.)

Udenfor Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Andersen-Nygaard): Det er jo en almindelig bekendt Sag, at Handel med Husdyr ret ofte har givet Anledning til aarelange og meget bekostelige Processer, der tidt og ofte have været saa kostbare, at selv den vindende Part har haft større Udgifter af Sagen, end dennes Genstand var værd. Det er derfor ikke unaturligt, at man efterhaanden er kommen til at sysle med Tanken om at faa den Slags Sager afgjorte ved Voldgiftskendelse, og Ønsket om at faa en Lov herom er efterhaanden blevet stærkere og stærkere blandt de i Handel med Kreaturer interesserede Personer. Jeg kan derfor ikke andet end udtale min Paaskønnelse af, at den højtærede Justitsminister saa beredvilligt har imødekommet Kravet om en Tilvejbringelse af en saadan Lov. Nærværende Forslag blev, som det vil erindres, fremsat første Gang i Fjor i Folketinget, men naaede dog først gennem alle tre Behandlinger der og op til Landstinget i Slutningen af Samlingen. Først i Aar er Forslaget naaet saa vidt; det har været til 1ste Behandling her, hvorefter det blev overgivet til et Udvalg, som nu har afgivet Betænkning. I Udvalget var der straks stærk Tilslutning til Tanken om at oprette Voldgiftsretter, hvorimod der ganske naturligt ikke var saa lidt delte Meninger om, hvorledes Tanken rettest burde realiseres. Jeg takker ærede Medlemmer af Udvalget for, at de have vist en saa stor gensidig Imødekommenhed, at den har været stærk nok til at hjælpe ud over de Uoverensstemmelser, som have gjort sig gældende. Jeg føler det som en Glæde, at jeg i Dag kan forelægge Tinget en Indstilling, som har samlet et stort Flertal af Udvalget om sig, en Indstilling, der for Resten for de allerfleste Punkters

Vedkommende er tiltraadt af hele Udvalget.

Efter dette skal jeg gaa over til ganske kort at omtale de af Udvalget stillede Ændringsforslag. De første Ændringsforslag, vi træffe paa, ere Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 til § 1, der ere stillede af et Mindretal og gaa ud paa, at i Linie 4—5 Ordene: „høre under Voldgiftsmænds Afgørelse“ ændres til: „kunne, naar Parterne ved Handelens Indgaaelse have været enige herom, afgøres ved Voldgift.“ Det er det mest gennemgribende Ændringsforslag, der er stillet, men det er ogsaa kun tiltraadt af to Medlemmer. Flertallet har ikke kunnet gaa med til dette Ændringsforslag, da vi have ment, at hvad der er Hovedsagen ved denne Lov, er at faa Sagerne i saa stort Omfang som muligt henviste til Afgørelse ved Voldgift, og da det staar os klart, at hvis Voldgift kun skal finde Sted, hvor Parterne ved Handelens Indgaaelse have været enige derom, vil det kun blive ganske faa Sager, der blive afgjorte paa den Maade. Vi stole trygt paa, at Voldgiftsmændene ville fælde en fornuftig og retfærdig Dom, og skulde det endelig vise sig, at der var Grund til Mistillid, aabner Forslaget jo i den Skikkelse, hvori Udvalgets Flertal foreslaar det vedtaget, en Udvej til at komme uden om Voldgiften, idet Parterne ved Handelens Indgaaelse kunne enes om, at mulig opstaaende Uoverensstemmelser skulle afgøres ved Domstolene. Vi mene, at dette er fuldt tilfredsstillende og ønske ingen Forandring i Lovforslaget paa dette Punkt.

Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 2 er stillet af hele Udvalget og gaar ud paa, at der for hver Retskreds beskikkes fra fem til syv i Retskredsen boende uberygtede og kyndige Mænd, som dertil ere villige, hvoraf en som fast Formand, til som Voldgiftsmænd at afgøre de i § 1 omhandlede Tvistigheder. Det er egentlig den største Forandring, Flertallet foreslaar, en Forandring, som vi tro, vil virke heldigt navnlig derigennem, at naar der bliver en fast Formand i hver Retskreds, vil der blive noget mere Stabilitet i selve Forretningsgangen, ligesom ogsaa Afgørelserne ville blive mere ensartede. For øvrigt gaa vi ud fra, at de allerfleste Sager ville blive afgjorte ved Forlig for Voldgiftsformanden, hvorved der vil forvoldes de mindste Udgifter. Det har hele Udvalget været enigt om at anse for heldigt, og Ændringen er ogsaa bleven tiltraadt af alle Udvalgets Medlemmer. I samme Ændringsforslag foreslaas det at forander